

השבועון של חילי צבאות השם

ערב שבת קדש פרשת כי תצא
ג' אלול תשעח • גליון 266

פנסאים

צעירים

הייתי אצל הרבי

היומן האישי של זלמי
מטיסת הפנסאים

תעודת חיל

השם שלי הוא שניאור זלמן (זלמי) דוברסקין.

אני בן שלוש עשרה.

אני גר במגדל העמק, ולומד בכיתה ח'
במלמוד התורה בעיר. שם גם נמצא סניף הפנסאים
שלי, שבו אני חבר כבר חמש שנים.

אני יודע בעל פה ארבעה סדרי משנה שלמים,
ואת מסכת מגילה בגמרא.

הנהגה חסידית מיוחדת שלי: אני יוצא למבצע תפליון
בכל יום ששי בקביעות.

על זיפני ויזה שחנתם?

הפרוד "שתדעו לכם" מספר לכם
כל מה שצריך לדעת על אפשרות נתיחה

מסביב לשלחן

השפחת דוברוסקין

חדש אלול זה חדש של חשבון נפש, זה זמן שבו אנחנו בודקים את כל מה שעשינו ומחפשים מה לתקן ואיך להשתפר. ואחד הימים הכי חשובים בחדש הזה הוא ח"י אלול, יום ההלדת של הפעל שם טוב ושל אדמו"ר הזקן. שימו לב איזה רמז נפלא מסתתר כאן!

היום הזה הוא לא סתם י"ח, הוא ח"י, הוא עושה את כל חדש אלול ח"י ושמח ומלא מרץ. זאת אומרת: גם קשעוסיקים בתשובה, גם קשמתקנים ועושים חשבון נפש פנימי - אסור להיות עצובים ומדכאים. צריך תמיד להיות בשמחה, מלאים באנרגיה - כי רק כך אפשר באמת לקבל כוח, ולא משנה מה ואיך, להתרומם ולהתקדם.

סעודת ליל שבת אצלנו בבית היא ממש התועה. בסיום הסעודה הרשמית מצטרפים עוד אורחים ובחורים, אנחנו מגישים לשלחן כבוד קל, עוגות ופופקורן ועוד כל מיני דברים טעימים של "ענג שבת", והאווירה מתחממת, עד ששפעה מאחרת בפילה כלם קמים ורוקדים...

תראו כמה אורחים באים אלינו. השלחן והכסאות של הסלון לא מספיקים בשביל כלם. אנחנו מחברים שלחנות מתקפלים וכסאות פלסטיק, כדי שאפשר יהיה להנות מהסעודה ומדברי התורה. ככה זה כל שבת. ולארגן את השלחן הזה - זו חתיכת משימה. אני ואחי שמוליק מתחלקים בתורנות. כבר ביום חמישי אנחנו מסדרים את השלחן והכסאות ופורשים את המפות.

אני תורן שתיה. זו אחריות שלי לעקב אחרי מצב השתיה, להכניס למקרר ולהגיש לשלחן.

אבא שלי משפיע בשיבה הגדולה במגדל העמק. הוא תמיד חוזר מהתפלה בשיבה עם אורחים, מכל מיני סוגים. בחורים מהשיבה, חסידים, ליטאים, מסרתיים ומקרבים, וגם משפחות מהקהלה מתארחות אצלנו מדי פעם. אבא, אחרי הקדוש ותחלת הסעודה, אבא מציג את כל האורחים. השמות והאנשים ממש מגניבים ומעניינים...

מעטפה מהמפקדה

אם היו נותנים לכם עוד שעה אחת בשבוע, מה הייתם עושים בה?

וואו, כמה דברים היינו מספיקים. הייתי קורא את הספר השביעי בסדרת הקומיקס האהובה עלי, הייתי לומד עוד דף גמרא בעל פה, הייתי בולע עוד כמה ארטיקים חלביים. כל אחד והחלומות שלו.

אבל אתם יודעים מה? את הזמן לא מודדים בכמות. הרבי חזר לא פעם על האמרה של הרבי הקודם שהשנים של אדם הן לא 'שנות הדרכון' שלו... יש אנשים זקנים שהרבה ימים שלהם, ובמצטבר זה כבר שנים, התבזבזו, נעלמו. ויש ילדים קטנים שנצלו את הזמן שלהם כמו שצריך - אז הם לוקחים אתם לכל מקום שנים מלאות וגדושות, עמוסות בתוכן ובמעשים טובים.

אנחנו צריכים לדעת דבר חשוב אחד: הקדוש ברוך הוא נתן לנו חיים, ונתן לנו זמן. ויש לנו פאן בעולם שליחות. לא כל אחד יכול, ולא תמיד אפשר, לדעת מה בדיוק מחכה לנו - איזה מעשה טוב לעשות, איזו נשמה לקרב, איזה 'ניצוץ' לברר. אבל מה שבטוח זה שאת הזמן נתנו לנו כדי לעשות את מה שהשם רוצה. בכל רגע, בכל שניה - ללמד תורה, לקיים מצוה, לעשות נחת רוח.

אז אולי לכבוד ח"י אלול, יום ההלדת של 'שני המאורות הגדולים' שלנו, נחליט לקחת את הזמן - אבל במונח החיובי? הולכים על זה?

נפתים בתחנות

מבצע מזוזה

בחדש אלול נהוג לבדק את התפלין והמזוזות, ולכן נדבר השבוע על 'מבצע מזוזה'.

אחד מ'עשרת המבצעים' של הרבי הוא 'מבצע מזוזה'. 'מבצע' זה כמו 'קמפין', זומה מיוחדת ששקמה דגש ומעוררת מודעות למצוה מסוימת. בשנת תשל"ד הרבי הכריז על 'מבצע מזוזה', ואמר שתיעד הוא לקבל מזוזות קשרות בכל בית יהודי.

פעמים רבות הרבי דבר על כך שלמזוזה יש סגולה מיוחדת לשמירה והגנה מסכנות ואסונות. בפיוץ של שנת תשל"ד התרחש הטבח בשיבובי הצפוני מעלות. הלית טרוריסטים חמושים לקחה כבני ערבה וילדים מהעיר צפת שטילו באזור ולנו בבית הספר במעלות. לאחר נסיון חלוץ כושל של כוחות הבטחון, המחבלים רצחו את הילדים ואנשי הצוות שלוו אותם. לאחר האסון, הרבי דבר בכאב על כך שחלק מהמזוזות של הנרצחים היו פסולות.

התמונה שלפניכם מרמזת על המשג שנכיר בגליון הבא. נסו לגלות על איזה משג מדובר, שלחו את תשובתכם למערכת, ואם צדקתם - תזכו בפרס יקר ללא הגרלה!